

ikke det, at man kan affordere med den enkelte Vognmand om at føre den Afstand for den samme Pris, eller en smalt forøget Pris. Nej, Forholdet bliver simpelt hen det, at naar Læsesporene lægges derude, vil Transporten for tunge Varer, og det er jo dem, der komme paa Kjøbenhavns Station, blive kostbar, thi Vognmændene ville sætte en ny og kostbar Takst, saa at Transportforholdene for Kjøbenhavn blive i væsentlig Grad fordyrede. Det er noget, som kun kan undgaaes paa den ene Maade, at man flytter Læsesporene saa nær til Byen som muligt. De vilde endda komme til at ligge ikke saa lidt fjernere fra de nuværende Forretningscentre end den nuværende Banegaard. Det bliver endda Fordyrelse, men den er jo nødvendig, naar man overhovedet vil flytte Godsbanegaarden til Kvalvedstrand.

Og med Hensyn til Oplagspladserne, som den ærede Minister mente man kunde undvære maa jeg bemærke, at det vil betegne en væsentlig Forringelse for de kjøbenhavnske Forretningsforhold og Forretningsfolk, kan jeg gerne sige. Jeg har spurgt mig for i den Slags Forretninger, som have Brug for saadanne Oplagspladser som dem, de nu have, og har erfaret, at man er temmelig rædselslagen over; at det Billede kan oprulles, at det ikke over for den kommende Gasværkshavn vil blive saadanne Oplagspladser, som være paatænkte efter Planen af 1894. Jeg maa med det ærede Medlem fra Kjøbenhavn, der sidder bag ved mig (Fussing), bestemt hævde, at det er en væsentlig Forringelse af Forholdene der ster herved. Naar det ærede Medlem forleden indrangerede disse Forringelser under de Ting, der kunne afficere Overenskomsten mellem Kjøbenhavns Kommune og Staten, tror jeg, han har Ret i denne Betragtning, og jeg finder mig derfor besjætet til at udtale, at man maa være forberedt paa, at der endogsaa i et saa nærliggende Tilfælde som ved de kommende Borgerrepræsentationsvalg vil blive rejst Røster mod en saadan Vedtagelse som den, der vil finde Sted, om man fastholder Afstemningen fra forleden. Der vil ganske sikkert kunne rejses en Agitation paa denne Basis. Der er endnu et Moment, der gaar i samme Retning. Naar nemlig Planen af 1896 er gaaet over til at indsnævre Biadukten over hele Banegaardspladsen fra 60 til 40 Fod, saa er det ganske sikkert ogsaa en Forringelse af de Afgangsbetingelser, man har givet Byen Kjøbenhavn over for den ny Banegaard, og da jeg ved, hvor bestemt Kjøbenhavns Magistrat og Borgerrepræsentation ved alle mulige andre Lejligheder hævde, at Gaderne ikke maa ind-

snævres, at Afgangsbøjene til Byen ikke i nogen Henseende maa være mindre, end det hidtil har været paatænkt og gennemført, kan jeg ikke se bedre, end at man ogsaa paa dette Punkt begaar et Overgreb, som kan blive skæbnevangert og give Anledning til megen berettiget Klage.

Og hvorfor gør man alt dette? Ikke for, som den ærede Minister sagde — og han var jo heldig nok til at faa det høje Ting til at se Sagen i samme Lys — ikke for at konstruere Banegaarden saa jærnbane-mæssig teknisk heldigt, som det faktisk er Tilfældet med den Konstruktion, man har afleveret. Nej, det Argument kan ikke med Rette gøres gældende; thi det Areal, som Sporene indtage paa Banegaardsplanen 1894, er i Virkeligheden ganske det samme Areal, som Sporene indtage paa Planen af 1896. Man kunde inden for den samme Ramme have konstrueret en ligesaa heldig Banegaard. Det vil altsaa blot sige, at man kunde have flyttet hele Sporstyret, saaledes som det en Gang er konstrueret paa Planen af 1896, lidt mod Nord, og var derved kommen til at indsnævre disse Pladser, der komme til at ligge aldeles ledige, og om hvilke den ærede Minister sagde, at de ligge hen som et Argument mod Flytningen af Kjøbenhavns Personstation, naar denne Sag en Gang kommer op, idet det fra Modstandernes Side vil blive indendt, at i Stedet for at lægge Personstationen ned paa disse Arealer kan man sælge dem og derved indvinde ganske overordentlige Summer. Ja, den Betragtning har maaste meget for sig; men den afficerer dog ikke den Betragtning, at man ved at flytte Sporstyret paa Planen af 1896 op imod Nord og indsnævre disse Arealer vilde have frembragt Oplagspladser, som der var konstrueret paa Planen i 1894. Det vilde gøre Fyldest til begge Sider, give lige aaben Plads for en mulig Flytning og lave Oplagspladser for den heldigste Benyttelse af Gasværkshavnen.

Jeg kommer altsaa til det Resultat, at det efter min Opfattelse ikke kan forsvares, at Landstinget vedtager denne Forandring i Banegaardsplanen af 1894, og saa meget jeg beklager at have affattet det Endringsforslag, der kunde redde Stillingen, uheldigt, saaledes at man ikke kunde gaa ind paa det, saa meget maa jeg hævde den af os, Minidretallet, fremsatte Tanke, at man herved forringer Forholdene for Kjøbenhavn, og at Landstinget derfor maa have Anledning til at forvente, at Sagen vil blive forandret i det andet Ting, noget, man helst burde have undgaaet.